

PUSKARASTI

3/2007

Lahden Suunnistajat –37 ry:n jäsenlehti

Puheenjohtajan palsta

11.11.2007 juhlimme seuramme 70-vuotista
taivalta.

Jokainen meistä jättää jälkeensä ladun. Tätä
latua seuraamalla voi havainnoida monia
asioita. Latu paljastaa esimerkiksi kaikki
rutiinimme, sillä usein käydyt paikat tulevat
tutuiksi perässä hiihtäjälle. On myös helppo
havaita matkakumppaniemme määrä
rinnakkaisista laduista. Kun mietimme jälkeen
jättämäämme latua, niin saamme pian
mielemme monet reitit ja hiihtokaverimme.
Muisteleminen onkin ainoa tapa kohdata
takana oleva latu. Latua kun syntyy allamme
koko ajan lisää.

Me, Lahden Suunnistajat, olemme usein
samalla taipaleella ja hiihtelemme paljon
yhdessä. Jätämme usein jälkeemme leveän
latuverkoston, jossa jokaisen meidän oma
latumme kulkee yhteisen asian myötä toisten
kanssa. 70 vuoden aikana on hiihtäjiä ollut
paljon. Ensimmäiset 37 ovat jo edesmenneet,
mutta viestikapula on meillä.

On aika kokoontua yhteen ja juhlia yhteistä
matkaamme. Muistelemme nykyhetkeä ja
menneitä. On aika pysähtyä, ja jatkaa taas.
Juhlatoimikunta on nimetty, ja toivonkin
jäsenistöltä aktiivista osuutta juhlien
onnistumiseksi. Ota pikaisesti yhteyttä
juhlatoimikunnan jäseneseen ja kerro toiveesi
juhlan suhteen. Jos koet, että jotakin seuramme
jäsentä on syytä erikoisesti muistaa ja
huomioida juhlassamme, niin kerro tämäkin
toive perusteluineen juhlatoimikunnan tietoon.
Juhlatoimikunta ei tiedä ja kykene kaikkeen,
mutta yhdessä me teemme sen – onnistuneen ja
ikimuistoksen juhlan.

Ei kun talvea odotellessa sukset ja monet
kuntoon

Syysterveisin Jouni

Päätoimittajan palsta

Moikka!

Tässä tulee kolmas jäsenlehti ja hyvää alkusyksyä kaikille!
Haluaisin päätoimittajana kirjoittaa lukijoille mitä olen puuhailnut koko kesän aikana. Olen melkein säännöllisesti käynyt iltarasteilla kaksi kertaa viikossa. Iltarastit ovat kivoja.

Ennen juhannusta minut oli valittu joukkueenjohtajaksi kuurojen PM - ja Baltian suunnistuskilpailuun. Se pidettiin juhannuksen aikana Horsensissa, Tanskassa ja kesti 4 päivää. Juoksin harjoituksessa Tanskan maastossa ja oli helppo kulkea.

Heinäkuun aikana olen suunnistanut paljon esim. Kainuun rastiviikolla Vuokatissa koko viikon ja sitten kerran FIN5-matkalla. Minua harmitti, että emitini hävisi keskellä suota Lavialla ja keskeytin. Viikkoa myöhemmin mies lähetti tekstiviestin ja kirjoitti: *“Mitä sinulta puuttuu FIN5-matkalta?”*. Vastasin: *“Emitini”*. Hän vastasi: *“Löytyi ja toimitan sinulle postitse”*. Vastasin: *“Ihanko totta? Ja kiitos.”*

Kuva: Toivotan hauskaa syksyä lukijoille!

Mietin, kuinka emitini löytyi keskeltä metsää? Muistaakseni tiputin emitin suolle 7. rastin jälkeen ja etsin 10 min turhaan. Emit oli selvästi oranssinvärinen ja helppo löytää! Olin iloinen, että sain emitin takaisin. Kiitos henkilölle, joka löysi minun aarteeni.

LS-37 järjesti heinäkuun lopulla Lahti suunnistus-kisat Hollolassa ja päätin osallistua mukaan kuntorasteille. Otin muutamia kuvia ja voisin laittaa myös muutaman kuvan puskarastiin.

Kesä sujui mukavasti ja kohta alkaa syksy.

Haluaisin vielä erikseen onnitella LS-37:n suunnistajia, jotka menestyivät eri kisoissa. Eritoten onnitellut Päivi Tommolalle ja Taija Jäppiselle mahtavasta menestyksestä.

Aivan upea juttu, että LS-37 täyttää kohta 70 vuotta ja pitää todella juhlia. LS-37 70v juhla lähestyy.

Hauskoja lukuhetkiä.

Syysterveisin: Tero

Tiedoksi kaikille!

Jätä aineistot puskarastiin 4 viimeistään päätoimittajalle 7.12 mennessä, kiitos.

43-kavlen

4. - 5.6.2007

Fågelsång, Ruotsi

Päästessäni ikänaisiin ensimmäistä kesää, olin jo etukäteen päättänyt, että tänä vuonna kokeiltaan kaikkea sitä, mistä aikaisemmin olin kuullut vain puhuttavan. Toisin sanoen jo lokakuussa 2007 ilmoittauduin tämän kesäisiin WMOC-kilpailuihin Kuusamoon ja tänä keväänä aloin kasata ikänaisjoukkuettamme "gubbemila:aan" eli ikäihmisten "Tiomilaan", oikeammin 43-kavleniin. Joukkuemme kasaminen oli sutjakkaa ja mukaan lupautuivat heti lähtemään lisäksi: *Päivikki* (Lahtinen), *Päivi* (Einonen), *Sarkka* (Sundqvist), *Pirkko* (Tahvanainen). Siitä sitten vain ilmoittautuminen sisään ja paikkojen varaus RasVa:n busseista.

Perjantai-iltapäivänä 3.8.2007 kokoonnuimme Pekolan talleille huolto- ja kannustusjoukkoi-
nemme (*Jari* ja *Ida* Sundqvist sekä *Pyry* ja *Jarmo* Pikkarainen) suuntana aluksi Vikingin terminaali Helsingissä. Matkaan lähdettiin tänä vuonna kahdella bussilla. Meidän lapsiperhebussissamme oli mukana meidän lisäksi RasValaisia ja OK Orientalaisia. Toisessa, K-18, bussissa matkusti sitten muusta paitsi suunnistustaidoistaan tunnettuja Raisu Lumouslaisia, Mäntsälän Urheilijoita ja osa RasValaisista. Meidän bussin kierrellessä *Hyttisen Tomi*n pahimpia painajais-pikkukyläreittejä, näimme TUNNIN bussimatkan jälkeen kyltin *Helsinki 54 km*. Hymy sai ymmärrystä osakseen ja meillä oli hymyt hyytyä.

Vihdoin satamaan päästyämme ryntäsimme ostamaan ennakkoon lippuja paluumatkan seisovaan pöytään. Paikkoja jäljellä 4 meidän useammalle halukkaalle, joten ei sitten. Laitaan päästyämme *Sundqvistin* perhettä ja minua sekä *Einosen/Pikkaraisen* perhettä ja *Päivikki*ä odotti iloinen yllätys.

*Ida*lle ennakkoon mainostettu pieni ja ahdas hytti, olikin perhehytti parisänkyineen ja tv:ineen. Heitimme laukut hyttiin ja lähdimme ilman, että *Jari* ehti pyhäpaitaa päälleen laittamaan, seisovan pöydän ravintolan eteen odottamaan sen aukeamista ja ostamaan etukäteen lippuja edes aamiaiselle. Ei myyty. Vahingosta viisastuneena päätimme mennä saman tien Grilliravintolan eteen jonottamaan, ettei ainakaan pihvit menisi ohi nälkäisten suidemme. Ensimmäisinä jonossa olleina pääsimmekin heti pöytään, mutta jo tässä vaiheessa jouduimme kiilauksen uhreiksi ja *Pirkko* joutui viereiseen pöytään naapuri-seurojemme *Anneli*n sekä *Make*n ja *J-M*:n kanssa. MU:n miesten tarjoama seura ja punaviini taisi kuitata asian. Äkkimakeiden aperitiivien, joiden koostumukseen emme ikinä saaneet vastausta, jälkeen lähes kaikki saivat ruoat eteensä. Meikäläisen pippuripihvi, se ainoa koko: 180 g:nen, antoi odotuttaa itseään, mutta parin kyselykerran jälkeen vasta kolmatta päivää töissä ollut Adidas-tennareihin ja pukuun sonnustautunut tarjoilijamme sai ruokani pöytään muiden vedellessä jo viimeisiä murusia kitusiinsa. Hyvä ruoka, parempi mieli ja Sunkuille 2 pihviä yhden hinnalla poistuimme ravintolasta ostoksille.

Ostosten jälkeen osa meistä meni ravintolaan kuuntelemaan karaokea. Sudokuihin kourussa oleva *Pirkko* jäi hyttiin ratkaisemaan niitä ja arvoitusta, mitä *Irina* teki niin kauan WC:ssa?!? Ensimmäistä kertaa laivalla matkustanut *SingStar*-pro Ida* innostui heti laulajien saamista aplodeista ja halusi ilmoittautua MINUN kanssani laulamaan Kirkan Hetki lyö ja PMMP:n Rusketusraidat. Idan biisivalinnan perusteet olivat "saadaan kunnan aplodit". Valitettavasti (lue pelastukseksi) karaoke lähenee jo loppuaan, emmekä ehtineet ilmoittautua ajoissa. Päätimme kuitenkin täyttää kupongin valmiiksi paluumatkaa varten... Karaokeen jälkeen oli vuorossa pelloshow. Parin pellen hassuttelujen jälkeen, lähdimme tapaamaan Nukkumattia.

4.8. hyvin nukutun yön jälkeen suuntasimme seisovan pöydän aamiaisjonon nähtyämme kahvioon keräilemään aamiaistarpeita. Tarjolla

oli puuroa, leipää, jogurttia, muroja, kahvia, kaakaota, mehua ja tietenkin Dallaspullaa sekä paljon muuta. Saimme itsemme riittävästi ravituiksi näinkin. Tukholman satamasta bussien keulat kääntyivät kohti *Fågelsångenia*, Åtvidabergetin pohjoisosaa, noin 35 kilometriä kaakkoon Linköpingistä, jossa tämän vuotinen 43-kavlen juostiin. Matkalla pysähdyimme kahvioon, jossa pääsin näyttämään esimerkkiä perheen pienimmille päiväkodin johtajana toimimisesta, kaivamalla ruotsalaisten sämpyläaikinaan piilottamia rusinoita pois sämpylästäni. Päivä oli aurinkoinen ja kilpailukeskukseen päästyämme *Päivikki* alkoi valmistautua omaan osuuteensa samalla osallistuen teltojemme pystytykseen.

Viesti lähti käyntiin erinomaisesti. *Päivikki* juoksi hyvän juoksun tullen *vaihtoon* sijalla 27.* Hän käytti 4,2 km:n matkaan aikaa 41:32 jääden kärjestä 6:15. RaVa (Kirsi Arvela) on jo tässä vaiheessa takana 6 sekunnin turvin. Suunnistus sujui hyvin, matka vaan tuntui pidemmälle kuin oli, kommentoi Päivikki.

Päivikki lähetti saman mittaiselle hajontapari-osuudelle *Sarkan*, jolle oli ohjeistettu, että jos RaVaa ei näy, saa kävellä, jos sille tuntuu. Sarkan suunnistus sujui myös ongelmitta, mutta kokemus oli sama kuin Päivikin; matka tuntui pitkälle. Koska RaVan lainanaista, PajRa:n Suvi-Päivikkiä, ei näkynyt, kävelyaskelia tuli otetuksi. Aikaa Sarkka käytti osuuteensa 49:36 ja vaihto pari sijaa nostaneena *sijalla 25.* Eroa kärkeen oli 20:50. RaVa oli jäänyt S-P:n pohkeen loukkaantumisen myötä lähes 20 minuutin päähän.

Seuraavaksi 3 km:n putkiosuudelle lähti meidän lainanaisemme, HU-46:een SM-pisteitä kartuttamaan siirtynyt tämän vuoden *MM-pronssimitalisti*, *Pirkko*. Juoksu kulki Pirkolla hyvin ja suunnistuskin lopun pummaa lukuun ottamatta. Aikaa Pirkko käytti 37:46 ja nosti yhden sijan, *sijoitus* siis *tässä vaiheessa 24.* ja ero kärkeen 25:33. RaVan Anneli Laine kavensi eroa 3 minuutilla, mutta vielä oli meillä etumatkaa 17 minuuttia.

Toiseksi viimeiselle osuudelle Pirkko lähetti *Päivi*n. Seuramme tämän vuoden parhaalla WMOC-suunnistajalla Päivillä tunnetusti vauhtia riittää, mutta mutkia mahtui tällä kertaa matkaan. *Sijoitus* parani silti pari pykälää eli *vaihdossa 22.* Aikaa 5 km:n rataa meni 1:02:37, ero kärkeen venyi 43:06:een. RaVa:n Päivi-kaima Oravalla oli myös lippu hieman hukassa ja ero kasvoi n. 19 minuuttiin.

Edellisen kanssa saman mittaiselle 5 km:n hajontapari-ankkuriosuudelle starttasi *allekiri-joittanut*. RaVa oli turvallisesti niin kaukana takana, että vaikka heiltä perään säntäsi venäläisvahvistus-Irina, ei siitä tarvinnut näin lyhyellä pätkällä paineita ottaa. Erot olivat kasvaneet suuriksi, eikä eteen lähteneitä juurikaan näkynyt. Enimmillään 15 min:n etumatkan saaneen joukkueen pystyin vielä ohittamaan. Sijoitus nousi 5 pykälää ja *loppusijoituksemme* oli 17.* Aika 42:47 ja ero kärkeen kaventui hieman ollen 42:47. RasVan loppusija oli 22. Irinan juostessa ankkuriosuuden 5. nopeimman ajan.

Kilpailun jälkeen *Sarkka* joutui turvautumaan ensiapuun saatuaan punkin nivuseensa. Ilmeisesti saman punkkipuskan kautta oli juossut Pirkko, joka koti-Suomessa huomasi myös punkin nivusessaan. Ilta kisapaikalla kului syöden, juoden ja nauraen sekä kuinkas muuten kuin jutellen. Pirkko matkasi junalla Tukholmaan siskonsa luo meidän muiden valmistautuessa yöpymään teltoissa. Idalle yö oli ensimmäinen yö teltassa. Yön aikana meille tuli tutuksi niin *Huuto-Rasti* kuin, miltä kuulostaa teltan purku keskellä yötä. Hiisi- eli Huuto-Rastilaiset pitivät sellaista elämää läpi yön, että se sai *Päivin*, Matikan sanoin, *”mielen kuohumaan”*. Eräs *huutorastilainen* sai tuntea Päivin sormet niskassaan*, kun tämä nappasi häntä kiinni ja antoi tulla oikein äidin suusta. Kauan se ei tepsinyt, vaan meteli jatkui läpi lähes koko yön. Joku joukkue jätti ilmeisesti yön aikana leikin kesken ja täysin muita ajattelematta paiskoi painavia metallikeppejä kasaan telttaa purkaessaan. Lähellä oli, ettei *Sarkka* käynyt sanomassa heille painavia sanoja.

5.8. puolilta päivin saimme kiireisen käskyn pakata kamat ja mennä busseille. Valitettavasti RaVan Mattilan Jouni poikkaisi ranteensa tullessaan jyrkännettä alas ja häntä lähdettiin viemään ambulanssilla läheiseen sairaalaan. Painelimme bussilla perässä ja edes sen verran hyvin kävi, että mies samaan laivaan saatiin meidän kanssa käsi väliaikaisessa paketissa ja pää/kroppa morfiinissa, operaatiot odottivat sitten kotimaan sairaalassa. Matkalla RaVan miehet tarjoilivat erityisesti Päivikille aperitiiveja ja me Sarkan kanssa suunnittelimme ensi vuoden joukkueita, päätimme nimitäin lähteä ensi vuonna kahdella joukkueella matkaan. *Pirkko* saapui siskoltaan satamaan Shiatsu-hieronnan, hyvää ruokaa ja kunnon yöunet saaneena.

Paluumatka oli paluu todellisuuteen myös hyttien suhteen. *Ida* sain tuntuman siihen, mistä etukäteen oli kuulut puhuttavan, ahtaisiin hytteihin. Teimme menomatkan mukaisen suunnitelman, että heti suihkujen jälkeen lähdemme jonottamaan ravintolaan. *Jari*kin ehti pukea reissua varten silitetyn pyhäpaidan päällensä. Yllättäen Food Gardeniin oli paikat varattuina, mutta viereisessä Bar-B-Q Houseessa oli sama menu ja tilaa, sinne siis. Tällä kertaa saimme ruoat lähes samaan aikaan, ainoa vika oli, että saimme tilaamiemme lohkopöydän sijasta ensin ranskalaiset perunat, mutta ne saatiin nopeasti vaihdettua. Alkupalapöytä maistui *Päivikille* ja *Sundvisteille*, itse jätin enemmän tilaa jälkiruokapöydälle. Perinteiset pippuripihvit tekivät kaupansa, mutta aperitiivit jätettiin väliin. Ylensyöneinä *Päivikki* lähti 10 tunnin yönille, allekirjoittanut ruokaperäisille *Sunkkujen* mennessä nauttimaan kulttuurista nukketheateriin.

Teatterin jälkeen oli vuorossa perinteiset kauppareissut ja lähtö karaoke/tanssiravintolaan. Suunnitelma *Ida*n kanssa oli selvä: äiti ja isä aikaisin nukkumaan ja me laulamaan karaokea. Onneksi *Ida* halusikin vain *pelotella* minua karaoken laulamisella ja siltä vältyttiin. Ravintolassa oli ohjelmana brittiläisen miehen vetämä taikashow. Vetäjän ainoaksi tehtäväksi jäi lähinnä hokea joka

väliin *fantastic*, yleisöstä valittujen henkilöiden esittäessä varsinaiset temput. Show:n jälkeen ehti *Sunkut* tanssia pari valssia, ennen kuin kuulutettiin, että alaikäisten oli aika poistua ravintolasta. Niin *Sunkut* lähtivät nukkumaan ja *allekirjoittanut* jäi hetkeksi pyörähtelemään MU:n ja yhden Raisu Lumouksen kanssa tanssilattialla. Reissu oli kaiken kaikkiaan onnistunut ja omiin etukäteisodotuksiin nähden sangen rauhallinen. Ensi vuonna sitten kahden joukkueen voimin!

Koikka

Terveisiä ja toiveita iltarastien osallistujille ja järjestäjille.

Kesän iltarastikausi lähenee loppuaan ja piakkoin laaditaan suunnitelmat ensi vuodelle. Tälle kaudelle ratavalikoimaan lisättiin lyhyehkö, vaativa ratavaihtoehto. Tuloksista päätellen tätä vaihtoehtoa on käytetty ennako-odotusten mukaisesti. Rata on ollut toiseksi suosituin.

Teillä iltarasteille osallistuneilla on kullakin omat kriteerit, minkä pohjalta kulloinkin valitsette radan, jonka suoritate. Jälkikäteen ehkä tuumitte, että vastasiko rata toiveitanne. Ensi kautta ajatellen toivon saavani mahdollisimman paljon kommentteja ja toiveita ratavaihtoehtoista. Niitä voitte kertoa suullisesti, kun satumme kohtaamaan, tai sähköpostilla [joukohei\(at\)mbnet.fi](mailto:joukohei(at)mbnet.fi). Toisten harrastesuunnistusjaoston jäsenten kanssa voi asioista tietysti myös keskustella.

Tulosluetteloissa huomion arvoinen asia on, että ilman aikaa suunnistaneita on melko paljon. Kansallisissa kisoissa heidät merkitään hylätyiksi tai keskeyttäneiksi. Jotkut, mutta harvat ilmoittavat etukäteen, että suunnistavat ilman aikaa. Onhan sellaisiakin, joilta on jäänyt nollaus tai maalileimaus suorittamatta. Onko se vuorostaan järjestäjän vai osallistujan vika? Pitääkö lähtö- ja maalipaikka eriyttää selkeämmin. Kuinka leimaustoimenpiteet varmasti onnistuvat?

Allekirjoittaneen ja kokeneempien suunnistajien osalta en murehdi, jos emme ole saaneet hyväksytyä aikaa. Aloittelijoiden ja

vähäisen kokemuksen omaavien kohdalla voi olla, että ovat valinneet liian vaikean radan suoritettavakseen. Järjestäjän on vaikea tietää, minkälaiset taidot ja edellytykset selvitä määrätystä radasta kullakin on. Ainakin siinä tapauksessa, että joku kyselee tai kovasti aprikoi ratojen suhteen, suosittelen, että hänelle kerrotaan reitinvalinnoista ja määrättyjen rastien varmimmin löytäminen.

Ratamestarit! Kertokaa tekemänne työt ratojen suunnittelusta materiaalien luovuttamiseen, sekä ketä muita missäkin vaiheessa järjestelyihin on osallistunut. Toivon, että kaikki toimitatte kyseiset tiedot. Näin tulee selvitettyä se valtava työmäärä, joka iltarastien järjestämiseen vuodessa käytetään. Jo pidettyjen iltarastien osalta toivon tietoja pikaisesti, **koska ensi vuoden alustava toimintasuunnitelma laaditaan jo syyskuun loppuun mennessä.**

Harrastesuunnistuksen osalta toimittakaa tiedot allekirjoittaneelle edellä mainitulla osoitteella, tai jättäkää toimistolla olevaan lokeroon.

Hyvää loppuvuotta!

Jouko Heinonen

PYÖRÄSUUNNISTUKSEN EM

P y ö r ä s u u n n i s t u k s e n Euroopanmestaruuksista poljettiin kesäkuun alussa Toskanan kukkuloilla, Italian Castelfiorentinossa. Kisat olivat seurалlemme menestyksekkäät, kuten oheisesta Päivin raportista voi lukea:

Suomen joukkueen EM-kisamatka alkoi perinteiseen tapaan, yllätyksellä. (Edellisenä vuonnahan joukkueemme urheilijoista suurin osa joutui odottelemaan pyöriään pari ensimmäistä kisapäivää.) Tällä kertaa pyörät saapuivat, mutta kateissa oli kyyti lentokentältä noin 250 kilometrin päässä sijaitsevalle kisapaikalle. Tästä johtuen jouduimme itse organisoimaan matkan yleisillä kulkuneuvoilla, mikä ei ollut ihan helppo tehtävä, koska saapuessamme lentokentälle kello oli jo kahdeksan illalla. Ensimmäinen yö sujui siis varsin epämukavasti pyörälaukkujen rahtaamisen merkeissä ja ilman unta, mutta aamun sarastaessa olimme kuitenkin selviytyneet kisapaikalle Castelfiorentinoon. Ohjelmassa oli onneksi kuitenkin pari päivää harjoittelua ennen ensimmäistä starttia, joten matkustusongelmat eivät hyvästä yrityksestä huolimatta pilanneet kisojamme.

Kisat alkoivat epävirallisella sprintillä, joka toimi paitsi viimeistelytreeninä myös hyvänä karttahaarjoituksena ennen varsinaisia koitoksia. Reitti oli hieman yksinkertainen, vaikka muutama epäselvä risteys tuottikin monelle ongelmia. Kartta vaikutti kuitenkin hyvältä ja tärkeimmät järjestelyt muutenkin pelasivat, joten kaikki vaikutti olevan kunnossa EM-startteja ajatellen. Kunnossa näyttivät olevan myös kilpakumppanini, joista moni näytti päästelevän tämänkin kisan täysillä. Itse en ollut yhtä innokas, joten menestys jäi odotetusti varsin vaatimattomaksi. Taija suoriutui reitistä yhdellä virheellä suunnilleen samassa ajassa.

Sprintin jälkeen edessä oli ensimmäinen EM-startti. **Keskimatkan** (kts. kartta) kisa alkoi haastavasti. Alkumatka toi eteen paikoin teknistä alamäkeä ja polkusyheröä, josta oli vaikea saada vauhdissa selvää. Kisa ei ollut ihan niin raskas kuin olin toivonut, mutta matkalla tempaistiin silti ylös pari

reilunkokoista nousua, joista toinen aivan kisan lopussa.

Oma kisani ei alkanut kovin mallikkaasti, sillä tulkitsin karttaa väärin jo ykkösvälillä ja kuvittelin karttaan polun, jota ei todellisuudessa ollut olemassa. Tiesin kyllä koko ajan sijaintini, mutta kuvittelemanani polun puuttuessa reitinvalinnastani tuli vähintäänkin outo. Tämän jälkeen kisa sujui jo paremmin. Fyysisesti meno oli koko ajan vahvaa ja vaikka sorruinkin matkalla yhteen selvään virheeseen (minuutin verran vienyt risteyksen ohiajo välillä 5-6), suunnistus oli sujuvaa ja hallitsin myös reitinvalinnat hyvin. Kaikesta huolimatta olin kuitenkin maalissa hieman pettynyt suoritukseeni ja samalla vähintäänkin ihmeissäni kuullessani sijoitukseni olevan siinä vaiheessa 1. Maastossa oli enää muutama kilpailija, joten Euroopan mestaruushan siitä tuli, ja samalla ensimmäinen keskimatkan arvokisamitalini.

Seuramme toinen edustaja, Taija, ajoi myös vahvasti ja vaikka matkalle pientä ylimääräistä mutkaa sattuikin, sijoitus oli mukavasti 12.

Keskimatkan tuloksia

1	0.39.53	TOMMOLA Päivi	FINLAND
2	0.41.06	SCHAFFNERChristine	SWITZERLAND
3	0.41.34	CHERNYKH Ksenia	RUSSIA
12	0.46.38	JÄPPINEN Taija	FINLAND

(Kisassa mukana 51 naista.)

Keskimatkan perusteella lähtöasetelmat **normaalimatkal**le näyttivät hyviltä. Ehkä jopa liian hyviltä, sillä heti alkumatkasta huomasin, että eilinen suunnistuksen sujuvuus oli kateissa. Vaikka reitti oli oleellisesti helpompi suunnistaa kuin keskimatkalla, jouduin pysähtelemään jatkuvasti ihmettelemään kartalla selviltä näyttäviä risteyksiä. Alkumatka oli kuitenkin nousuvoittoinen, joten pyrin sätkimään nousuissa kiinni ihmettelytauoilla kärsimääni aikatappiota. Puolimatkan yleisörastin ja kisan televisiointia palvelleen korttelipätkän jälkeen edessä oli reitin vaikein lasku, jossa olin vaikeuksissa. Yritin taiteilla sadeveden raiteille kuluttamassa rinteessä alaspäin hiljakseen, mutta päädyin tekemään maaperätutkimusta lähietäisyydeltä,

minkä jälkeen katsoin paremmaksi taluttaa jyrkimmän osan alas.

Laskun jälkeen seuraava rasti oli laakson pohjalla, joten edessä oli taas nousuvoittoista matkantekoa. Loppumatka sujui hyvin, ja kisan viimeisessä nousussa kelloa vilkaistessani havaitsin tunnin aikarajan olevan kanssani tiukilla. Kun kisan arvioitu voittoaika oli 82 minuuttia, arvelin tuloksen olevan vähintäänkin kohtuullinen. Viimeisten varmistellen suunnistettujen korttelivälien jälkeen edessä oli maali ja toinen Euroopan mestaruus.

Taija oli vaikeuksissa alkumatkan pitkän välin reitinvalinnan kanssa, mutta hyvin sujunut loppumatka nosti hänet sijalle 16 ja samalla Suomen viestijoukkueeseen.

Normaalimatkan tuloksia

1	1.00.54	TOMMOLA Päivi	FIN
2	1.01.07	CHERNYKH Ksenia	RUS
3	1.02.35	SCHAFFNER Christine	SUI

16	1.14.26	JÄPPINEN Taija	FIN
----	---------	----------------	-----

(Kisassa mukana 51 naista.)

Viimeisenä ajettiin **viesti**, johon Suomen naiset osallistuivat joukkueella Ingrid, Taija ja Päivi. Kahden kohtuullisen suunnistuksellisen kisan jälkeen edessä oli nyt vaihteeksi varsin simppele ja ajovoittoinen reitti, mikä ei välttämättä ollut Suomen joukkueelle paras mahdollinen vaihtoehto. Vaikka etukäteen tiukimmaksi kilpakumppaniksemme kaavailtu Venäjän joukkue onnistuikin järjestämään itsensä ulos mitalikamppailusta jo avausosuudella, vauhtia näytti nimittäin riittävän myös muilla joukkueilla.

Viestiä hallitsi Ranska, joka karkasi jo avausosuudella. Vaikka Suomen joukkueen viesti sujuikin nousujohtoisesti ja kärki lähestyi kahdella viimeisellä osuudella, matka loppui meiltä kesken. Virheitä kukaan meistä ei kuitenkaan tehnyt, joten kakkostila oli tässä viestissä se meidän ansaitsemamme paikka. Hopeaa siis tuli, ja Tajalle samalla ensimmäinen arvokisamitali!

Viestin tuloksia

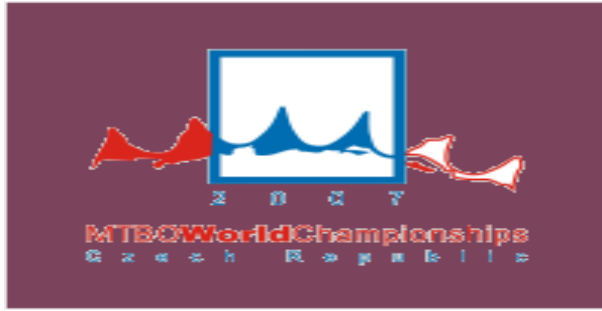
1.
1.59.21 FRANCE
FINANCE Caroline 0.39.32
KAMMERER Madeleine 0.42.36
BALLOT Aurélie 0.37.13

2.
1.59.32 FINLAND 1
STENGÅRD Ingrid 0.41.51
JÄPPINEN Taija 0.41.36
TOMMOLA Päivi 0.36.05

3.
2.05.53 AUSTRIA "S"
SEFT Nicole 0.43.40
HOHENWARTER Elisabeth 0.42.20
GIGON Michaela 0.39.53

(Kisassa mukana 14 joukkuetta.)

Pyöräsuunnistuksen MM- viesti 2007

Taijan ja Päkän tunnelmia

Ennakkotunnelmia:

Päkän kommentit:

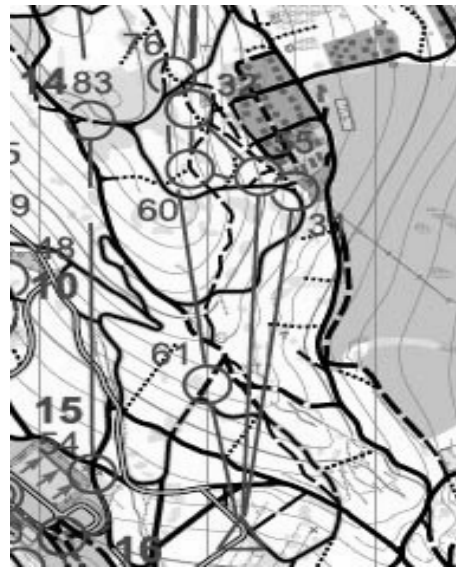
Omat kisat olivat menneet sairastellessa ja varsin epävireisesti, mutta tilanne oli kuitenkin viestipäivänä jo kääntynyt parempaan suuntaan. Ilmeisesti muutkin sitten kuitenkin ongelmista huolimatta luottivat minuun, sillä ankkurin paikasta ei edes syntynyt keskustelua. Taija ja Ingrid olivat olleet vahvassa vedossa koko kisojen ajan ja molemmilla oli henkilökohtainen mitali jäänyt harmittavan lähelle, joten yhtään ei tarvinnut epäillä joukkueen taistelutahtoa, eikä taitoja. Suomi oli siis hyvässä vireessä, mutta entä muut?

Ennakkoon ajatellen Venäjä vaikutti viestin suurimmalta suosikilta, mutta vaikka Ksenia Chernykh olisikin ankkuriosuudella odotettavasti kova, joukkueen muut naiset olivat ajaneet henkilökohtaiset kisat sen verran tiukasti, että oliko heillä voimia enää viestiin. (Aiemmin Venäjä on taktikoinut ja säästänyt viestiin yhden levänneen naisen). Myös Ranska ja Tseki olivat ennakkoon ajatellen kovia, mutta Tsekkien vauhti ei ehkä kuitenkaan riittäisi aivan voittotaisteluun asti ja Ranskan kovakuntoisia tyttöjä ajatellen 20-rastinen kisa saattoi olla liian suunnistuksellinen.

1. osuus, Taija vauhdissa

Taijan kommentit:

Pääsin aloitusosuudelle, kuten olin salaa toivonutkin. Hitaan kartan kiinnittämisen jälkeen pääsin matkaan noin kymmenentenä, mutta kiihdytyksen jälkeen olinkin jo K-pisteellä toisena. Pieni epävarmuus itsestä kuitenkin vaivasi osuuden alussa hyvin menneistä kisoista huolimatta ja niinpä ensimmäisessä reitinvalintaristeyksessä löin jarrut pohjaan ja pysähdyin, kun Saksa oli edellä puskenut 90 astetta väärään suuntaan. Kun pari joukkuetta kääntyi haluamalleni polulle, uskalsin itsekään kääntyä sinne. Sen jälkeen päätinkin suunnistaa itse ja jo kakkosrastin jälkeen epäilin olevani johdossa, mikä pitikin paikkansa.

Kuva: Viestin ensimmäiset rastit

Vielä osuuden puolivälissä Tseki pääsi kuitenkin mainiolla metsäoiollaan kärkipaikalle, mutta kuittasin hänet jo seuraavalla pidemmällä välillä. Kaikkiaan suunnistin viestissä varman päälle ja ajoin, minkä jaksoin. Olin tyytyväinen, kun vaihdoin keulassa, Tseki muutaman sekunnin päässä ja kovimmat uhkaajat (Venäjä, Ranska) lähes kahden minuutin päässä. Viestikultaan oli siis hyvät mahdollisuudet.

Päkän kommentit avausosuudesta:

Viestiavauksessa on muodostunut jo lähes perinteeksi, että Saksan Anke Dannowski singahtaa liikkeelle nopeudella, johon muut eivät edes kuvittele pystyvänsä vastaamaan ja suuntaan, johon muut... Näin kävi nytkin, mutta Anken takana Taija toimi juuri niin kuin piti; ensin

kartta rauhassa telineeseen ja reitinvalinta päähän, sitten vasta täysi vauhti kehiin. Taijan lähtökiihdytys oli vakuuttava ja loi tsemppiä joukkueeseen. Etenkin kun onnistuin ikuistamaan lähtösuoralta hetken juuri ennen kuin Suomi ohittaa hallitsevan mestarin (Venäjä).

Kuva: Suuren ja mahtavan kisayleisön silmin Taijan lähtökiihdytys näytti tältä

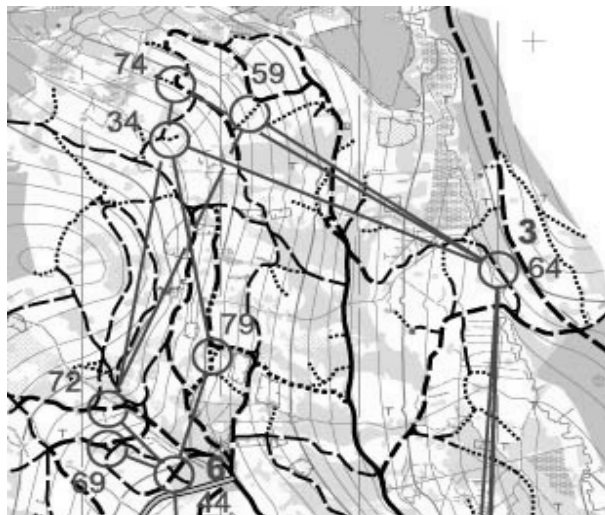
Kakkos- ja kolmososuus: Ingrid jatkaa ja Päkä ankkuroi

Päkän kommentit:

Taijan avausosuus sujui loppuun asti yhtä vakuuttavasti, joten Ingrid pääsi kakkososuudelle kärjessä. Ingridin tasaisuuden ja hyvän kunnon tietäen lähdin verryttelylenkille lähes varmana siitä, että pääsen ankkuriosuudelle viid...ensimmäisenä (!), kuten sitten kävikin. Saapuvat kilpailijat ohittivat toisen yleisörastin viisi minuuttia ennen vaihtoa, joten tiesin Venäjän, Tsekin ja Itävallan ankkureiden lähtevän jahtaamaan minua parin minuutin takaa-ajoasemasta. Kaksi näiden kisojen maailmanmestaria sisältänyt takaa-ajojoukkio ei ollut mikään vaatimaton poppoo, joten tilanteesta olisi hyvin voinut hermostuakin, mutta siihen ei ollut nyt aikaa. Zdarske Vrch kaikkine boysenmarjoineen odotti! (Niin itsevarma en sentään ollut että olisin ottanut sankoa mukaan.)

Ensimmäinen vartti jyhkittiin ylämäkeen, mikä sopi minulle hyvin. Ajo tuntui vahvalta ja maisema vaihtui sen verran hitaasti, että suunnistuskkin

oli melkein helppoa. Jarruttelin hieman risteyksissä ja tein pari ylimääräistä pysähdystä, mutta siinä ne sitten olivatkin palikat, joiden turvin arvelin takaa-ajajien saattavan pystyä saavan joitakin kymmeniä sekunteja etumatkastani tirstettyä pois.

Kuva: Päkän suosikkiväli 3-4 (rasti 34)

Viidennen rastin jälkeen mäki vaihtui myötäiseksi, ja ennen ensimmäistä yleisörastia oli vielä poimittava muutama helppo rasti. Karautin vauhdikkaasti erälle niistä vievälle polulle ja olin tyytyväinen nähdessäni rastin muutaman sadan metrin päässä edessäni. Yritin samalla vilkuilla kartalta seuraavia välejä, mutta epähuomiossa pläjähdin kyljelleni yllättäen eteeni ilmestyneeseen syvään vesiuraan. Montusta ylös mönkiessäni prosessoisin omaan henkilökohtaiseen näköhavaintokeskukseeni jostakin kuvan punavalkoisessa asussa sulavalinjaisesti ja vauhdikkaasti rastia kohti laskettelevasta naisesta. Oh shit, Michaela Gigon!

Seuraavan kahden sekunnin aikana ehdin kelata mielessäni epätoivon, nöyryytyksen, itsesyytösten, ärtymyksen, ihmetyksen ja silkan epäuskon tunteet. Miten ihmeessä Michi oli pystynyt iskemään eron kiinni, vaikka en ollut edes tehnyt virheitä? Olenko oikeasti näin huonossa kunnossa vai onkohan minulla joku katastrofihajonta? Päyilin epäluuloisena taakseni odottaen itävallan ykkösnaisen suhauttavan ohitseni millä hetkellä tahansa ja kiroilin samalla mielessäni onnetonta alamäkiajotaitoani. Ja kappas, sieltähän

laskettelikin rinnalleni punavalkoasuinen kuski, mutta kovin oli karvainen ollakseen Michaela. Niin no, se olikin varmaan joulupukki.

Back to reality. Polkiessani yleisörastille vievää viitoitusta kuulin kannustusjoukkojen huutavan jotakin varmasta voitosta. Eivät olleet tainneet takaa-ajajat sitten kuitenkaan pystyä vastaamaan vauhtiini. Helpotus oli suuri, mutta vielä oli kuitenkin liian aikaista tuuletella, joten eipäs intoilla siellä katsomossa tytöt.

Loppu sujui hieman varmistellen ja selvästi johtoasemasta nautiskellen, kiriapua Suomen miesten kakkojoukkueelta hakien. Lopun stadion- pätkällä varmistuin siitä, että ketään ei ole tulossa kovin lähellä perässä, kuuluttajakin taisi hehkuttaa jotakin Suomen joukkueen ylivoimasta. Viimeisellä rastilla leimatessa oli juhlava fiilis. Ehdin juuri nähdä takaa-ajajoukkion suuntaavan viimeiselle kahden kilometrin lenkille, ja minäpä olin jo menossa loppusuoralle tuulettelemaan maailmanmestaruutta joukkueovereideni kanssa. Hyvä Taija, hyvä Ingrid ja vähintään hyvin kohtalainen tällä kertaa myös minä itse!

Kuva: Täältä tullaan maali ja voittojuhlat!

Tulokset

1. Suomi 114.58

Jäppinen Taija 37.55
Stengard Ingrid 40.16
Tommola Päivi 36.47

2. Venäjä 118.39

Ustinova Anna 40.05
Mikrykova Nadia 40.08
Csernykh Ksenia 38.26

3. Itävalta 119.03

Hohenwarter Elisabeth 40.09
Zinkl Sonia 39.53
Gigon Michaela 39.01

LAHTI SUUNNISTUS 28-29.7

Päätoimittajana minä kävin suunnistamassa ja otin kuvia. Minun kisani oli mielenkiintoinen kokemus.

Puheenjohtaja Jouni myi paljon herneitä autoparkkipaikalla. Autot jonottivat ja myytiin hyvin! Hyvä idea!

kuvat ja teksti: Tero Suominen

* Sohvi on tavannut Jamboreella kuninkaallisia: Prinssi Edwardin!

* Pikkuveli-Paavo on Lahti-Suunnistuksen lähdön päällikön ainesta!

* Moisku on todistettavasti nähty juoksu-lenkillä.

* Elosen Markku puolestaan juoksee lenkkejä paidan saumat päälläpäin. Ilmeisesti käyttää paidan ensin oikein- sitten väärinpäin?!

* Raine on lähdössä Darfuriin harjaamaan kameleita suunnistuskengillä?!

* Sama mies on aikanaan upottanut poliisi-Saabin suohon?!?

* Masa Valonen syö hilloa letulla!

* Erkki vietti nostalgisia hetkiä L-S:n lähdössä muistellen 20 vuoden takaisia aikoja ampumaradalla.

* Irrin Tapio osti auton ja otti siihen tietenkin vakuutuksen 7 päiväksi päästäkseen L-S-talkoisiin. Tätä kutsuisin kunnan seurahengeksi!

* Jape puolestaan on saanut auton pidemmäksi aikaa. Uusi Beetle on viimein saapunut Salpatien kotiinsa ja autostaan ylpeä mies on nähty patsastelevan nuorikkonsa rinnalla siellä sun täällä! Onnittelut!

* Myös Järällä näytti olevan uusi-vanha auto, ilmeisesti oma.

* Anu ja seurapiiritoimittaja törmäsivät naapuriseurannan polttariporukkaan taannoin kaupungilla. Menoa voisi kuvailla tai sitä ei oikeastaan voi kuvailla mitenkään. Pystynette arvailemaan... kun kyseessä oli siis Ras Van miesten polttarit.

* Kari V. löysi Messilän yökupista uusia ulottuuksia.

* Jari voitti 1. am-mitalinsa RaVa:n pitkiltämatkoilta! Onnittelut!

* Vipe on aamulenkkeilyt Australiassa, kylmää kuulemma oli!

* Hirvonen-Tiihosen perheelisäys on nyt totta. Bertta on saapunut perheeseen ja Salla jättänyt kilpailukentät voidakseen hoitaa Berttaa. Myös uusi koti Hollolan Työtjärvellä odottaa asukkaita. Tupareita odotellessa!

* Hirppa on saanut töitä Lahden autokorista ja valmistuminen venynee. Mies on myös hollolalaistumassa. Asunto on ostettuna Tiilikankaalta. Tupareita odotellessa!

* Hazardi ja Tiina ovat saaneet tyttövauvan sekä menneet kihloihin. Onnittelut!

* Kimmo ja Eija taas saivat poikavauvan ja tekivät seurapiiritoimittajasta tädin. Onnittelut!

* Avioliiton satamaan ovat kesän aikana suunnistaneet seuralaisistamme:

* Mia ja Jouni. Onnittelut!

* Reetta ja Tuukka. Onnittelut!

* JJ eli Janne ja Aija. Onnittelut!

* Anu on ahkera pesemään suunnistuskenkiä! Katsokaa vaikka uudesta Suunnistaja-lehdestä.

* Reporterit-Tytin maine kynäilijänä leviää. Suunnistajan lisäksi olemme saaneet lukea nuoren toimittajan kirjoituksia myös ESS:sta.

Ehtiipä vikkeläjalkainen tyttö myös suunnistaa kilpaakin.

Onnittelut KLL:n mestaruudesta!

* Luukon Jukka raportoi suunnistuksen MM-kisoista, että lämmintä on 30 astetta, tarjoilijat vähäpukeisia ja aidsia sai 10 •:lla. Missähän MM-kisoissa mies oikeasti olikaan?!

* Anniina ja Niemisen Pekka olivat urheilukoulun vuosipäivänä upseerikerholla juhlissa.

* Kopran Antti otti itselleen lohdutuspalkinnoksi Kapinarasteilta 3 kpl sieniä: yhden kanttarellin ja pari jotain muuta sientä.

* Olli-Pekan ensimmäinen kansallisen kilpailun eli Kapinarastien palkinto, Fiskarsin-puutarhajutska, meni äiti-Jaanan käyttöön. Etukäteisjoululahja?

* Se on tiedetty, että Sepi on innokas yösuunnistaja. Mutta niinkin innokas, että Messilän yökupissa työtkin saivat odottaa niinkauan, että ensin selvittiin metsästä pois, sitten myöhässä töihin.

* Iiro tulee äitiinsä ainakin syömisessä.

* Pj-Jouni on aloittanut uuden työnsä Vantaalla.

UUDET JÄSENET

Seuraan on liittynyt myös uusia jäseniä:

- Heikki Lounamo
- Olli-Pekka Elonen
- Seppo Leinonen

MYÖHÄSTYNEET ONNITTELUKSET

Avikainen Heino 6.8.1937 70v

